

LÉVAI HIRLAP

Társadalmi-, Szépirodalmi- és Közgazdasági hetilap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal hová
a lapba szánt kéziratok, hirdetések,
előfizetési díjak küldendők:
LÉVA, KAZINCZY-UTCZA, 2. SZÁM.

Előfizetési ár:
Egész évre K. 5.
Fél évre " 2.50
Negyed évre " 1.25
Egyes példány 10 fillérért kapható:
SCHULCZ IGNA CZ LAPTULAJDONOSNÁL.

Nyilttéri közlemények soronként 20 fill.
Hirdetések egyezség szerint.
MEGJELENIK MINDEN SZOMBATON.
Szerkesztőségi telefon szám 24.

Kérjük a lap t előfizetőit, miszerint az előfizetés megujtása iránt intézkedni sziveskedjenek. Egyuttal kérjük mindazokat is, kik az előfizetési díjakkal hátrélekban vannak, miszerint a hátréleket is beküldeni ne terheltessenek, hogy a kiadóhivatalnak is módjában legyen a kiadásból folyó kötelezettségeinek eleget tenni.

Mérleg.

Az újév elejével még a kereskedői foglalkozást nem üzö ember is mérleget készít az elmúlt esztendő eredményeiről.

Mérő serpenyőjére teszi mindazt, ami eredmény, haszon, nyereség volt, de azt is, ami hiába való fáradsággal, kárral, veszteséggel járt. Ami azután ezen összevető számadásból kialakul, az képezi az elmúlt ó év eredményét.

Részrehajthatatlanul kell ilyenkor keresnünk, eleget tettünk-e a hazával, a társadalommal, családukkal, — enyéreinkkel szemben tartozó kötelezettségeinknek. Megtettünk-e ezek érdekében mindent, ami erőinktől, képességeinktől kitelt, — nem tehetünk-e magunknak szemrehányást, hogy nem a kellő erélyt szorgalmat tanusítottuk ott, ahol kellett volna? kellő igyekezettel nem tudtunk volna-e kedvezőbb eredményt, szebb mérleget felmutatni, ha minden rendelkezésünkre álló erőket azokra az üdvös, előrevivő célokra fordítottuk volna, mely a mi javunkkal, a közvetlenül velünk összeköttetésben állók javát s közvetve az egész országot, az egész társadalom javát előmozdította volna?

Vajjon nem kell-e terhünkre irni olyan mulasztásokat, melyek az erkölcsöket, az általános emberi jogot sértik, vajjon tiszta-e lelkiismeretünk, hogy soha a gyöngét jogtalanul meg nem bántottuk, a tudatlanok tudatlanságával vissza nem éltünk? hogy mindig az egyenes uton jártunk, — azt soha elkerülni nem akartuk?

Bizony, bizony, ha igazságos, szigoru bírái leszünk magunknak, ez az évi számadás, ezen figyelmes vizsgálódások nagyon szomorú eredményre vezetnek.

Társadalmi életünk, — az abban való működésünk az elmúlt esztendőben nélkülözöte azon szabályok s kötelmek szigoru követését, melyek az emberi cselekedeteket valóban emberiekké teszik, melyekkel méltók lehetnének dicső őseinkhez.

A magyar társadalom egyedeinek mult évi tevékenységéből semmi fel-emelő, semmi örömet keltő eredmény nem fakad; csak lehangoló, elszomorító eseményekre emlékezhetünk vissza, melyek a jövőre végzetes hatással lehetnek.

Az elmúlt évben is üres jelszavakon nyargaltunk; az elmúlt évben is öntöztük a magyar földben elszórt egyetlenkedés magvait; — erőnkön felül költekeztünk családunk, nemzetünk rovására, imádtuk az arany borjut; pénzért, hiuságért feláldoztuk legnagyobb kincsünket, a becsületet is; a testünkön élő ellenséges indulatu, kártékony férgeket, a nemzetiségi tulajzókat és a nemzetközi szocialistákat,

részben népszerűség hajhászatból, részben vallási vagy más érdekeinkért hizlaltuk, dédelgettük; a magyar társadalom igen sok tagjának nem volt annyi erkölcsi bátorsága, hogy nyíltan szembezálljon a modern áprófétákkal, — hogy a dicső ősök elkorcsosult nemzedékének hibáit beismerje, hogy a pillanatnyi élvezeteket kínáló világi hiuságoknál többre becsülje nemzetének, a magyar társadalomnak és családjának érdekeit.

Ilyen mérleg mellett nem csoda, ha az új 1910-ik esztendőben vigasztalhatatlan jövő előtt állunk, ha nemcsak egyéni szabadságunk, hanem nemzetünk és vele az összes magyarság veszélyben forog, ha elleneink diadalittasan várják a pillanatot, midőn tort ülhetnek a magyar alkotmány, a magyar nemzet összetört holtteste felett.

Bizony, bizony kedves olvasóim, — sötét képet tárnak elénk az újév várható eseményei, szomorú sorsnak árnyékát veti előre az 1910-ik esztendő.

Annyira sötét, annyira vigasztalan ez a jövő, hogy már csaknem elvesztettük hitünket, vajjon javíthatunk-e még jövődő sorsunkon, nem késő-e még, ha magunkba szállunk, megtérünk?

„Ember küzdj és bizva bizzál!”

A reményt elvesztenünk soh'sem szabad, komolyan kell arra gondolnunk, mit kell cselekednünk, hogy az új év sötét képére egy-egy fénysugár is hatoljon, — hogy ennek érdekében a magyar társadalom minden tagja erős akarattal lásson kijelölt munkás-

KOESTLIN

féle teasütemény és cakes!

HORNIMAN-TEA

a világ legjobb teája!

BAKER

eredeti angol töltésű jamaika rum!

E három, legjobbnak elismert cikk egy csésze izletes teaához

Kertész Lajosnál kapható Léván.

sága, — betöltendő szerepköre ellátásához.

Hogy ez nem lesz könnyű dolog, hogy teljes energiánkra van szükség, hogy elő kell vennünk legerősebb fegyverünket: a fajszeretetet és őszinte összetartást, mellyel eddig a legnagyobb bajokból kiláboltunk, az kétségtelen, de semmi sem lehetetlen.

Nehéz és súlyos kérdés ez, szinte megoldhatatlan problema előtt állunk, de bízunk kell a Magyarok Istenében, hogy akár ember, akár egy megletésszerű megrázkódtatás alakjában elküldi a Megváltót, ki társadalmi életünk beteges kinövéseit lenyesegetni, a magyar nemzet testét megtisztítani tudja azoktól a dögvészt terjesztő miazmáktól, melyek a modern kor elveinek hirdetése révén már egész nemzetünket megfertőztették.

Ha szeretetteljes összetartással mindnyájan ezen közös cél felé törekszünk, ha mindnyájan őszintén akarjuk, kívánjuk, követeljük a jót, — megvetjük, elítéljük, kárhoztatjuk a gonoszt, — talán-talán még remélhetjük sorsunk javulását, megmenekülhetünk a végpusztulástól.

Ha mindnyájan közös akaratallal igyekezünk emberi és hazafiúi kötelességeinket teljesíteni, ha elhatározzuk, hogy ezentul minden utógondolat és

híuságos érdek nélkül istápoljuk, pártoljuk a gyengét, az elhagyottat, ha nem használjuk ki embertársaink tudatlanságát; a támasz nélküli gyámoltalanságot, — ha mindenkor segítjük azt, ki a segélyre, könyöradományra rászorult, — ha az alamizna filléréért még akkor is kigomboljuk télikabátunkat, — ha a metsző éjszaki szél arcunkba csapkodja a megjegesedett éles hópelyheket; akkor talán-talán ellensúlyozhatjuk az Istent és Hazát megtagadó nemzetközi szocialisták világromboló törekvéseit, megmenthetjük szeretett hazánkat a fenyegetően közeledő legnagyobb csapástól.

De nemcsak jónak kell lennünk, — legyünk kegyetlenek is, — amint hogy az igazságos bírónak könyörtelennek is kell lenni. Üldözzük a gonoszt, pusztítsuk a gázt, — vegyük elő minden fegyverünket, hogy tönkretelhesük a magyarság, a magyar nemzet ellenségeit.

Van-e olyan, aki a jövőbe lát, aki reményli azt a csodás átalakulást, hogy a magyar társadalom, mint egykor régen újra szeretetben fog összetartani, hogy ez a veszni indult nemzet minden hibáiból, bűneiből, beteges hajlamaiból a sötét jövő képét mutató újév hatása alatt végre valahára teljesen kigyógyul, — aki hisz az új Megváltó

eljövetelében, a mi romlott, elzüllött s pusztulásra teljesen megérett társadalmunk újjászületésében?

Él-e még a magyarok Istene, aki ezer éven keresztül a végromlástól mindig megmentette hazánkat?

Ismeretterjesztő előadások.

Örömmel üdvözljük a lévai állami tanítóképző intézet hivatásának magaslatán álló tanári testületét azon alkalomból, hogy elhatározta ez évben is, az ismeretterjesztő előadások tartását.

Az ilyen előadások tartásának szűkségét senki sem vitathatja el. Sőt ellenkezőleg! Remélem, hogy ezen kijelentés nem sért senkit sem, mert hiába minden: az iskola még napjainkban sem nevel az életnek s ezen előadások mintegy folytatása lehetne az iskolai előadásoknak, hol a felnöttek játszi módon jutnának birtokába az élet minden pillanatában szükségeltető ismereteknek. Áll ez különösen az iparos, kereskedők és munkás osztályra, kiknek az ismeretfejlesztés, a műveltség elsajátításának módja kevésbé adatott meg.

Belátta ezen eszme fontosságát az Uránia Magyar Tudományos Egyesület is, mely egyesület a munkásgimnáziumok létesítése és fejlesztése által vél az eszmének előharcosává szegődni. Eredmény: a lehető legszebb, mely a legnagyobb hasznára válik a nemzetnek, a társadalomnak, az altruizmus eszméknek egyaránt. Határozottan hasznára van a hallgatók gondolkodásmentének, szilárdá, öntudatosá téve azt, melyre

T Á R C A.

Mozsák.

Sok apró vágyból, gyöngyökből összetéve
A napsugáron ragyogott a lelkeim
Hipergett mindig egy-egy gyöngy a sorból,
Valahányszor egy asszonyt megőleltem.

Most lelkeim mélyén sok apró úr tátong
Apró szerelmek bus alkonyatán.
Mia — ma vette ki az utolsó gyöngyöt
A legutolsó egy széke lány.

Szonett.

Valaki írta egyszer, hogy szeret.

Most este van, borongó őszi este
Fiókomban emlíkeim közt heresve
Bontogatok egy fakult levelet.

A gyöngyosorok közt lálok egy kezét
S sorokat, amint reszelte írja

Áztán ráborul az asztalra sírva
S egy nevet suttog: az én nevémet.

Sápadtan ülök a levél felett.
A múlt időtél visszaadomod:
Hát volt asszony, aki engem szeretett?

Egy-egy könnyesep van mindenik soron.
Most főlészárván, de már nem lehet
S a kis levelet azt megcsóholom.

Szentgyöngyi Károly.

Kapuciner.

(Egy hónapos szoba rejtelmeiből.)

Írta: Koperniczky Cornel.

Sárvári Bandi nadrágzsebébe mélyesztette kezeit s nem sok idejébe került, míg határozottan konstatálhatta, hogy egy veszekedett garasa sincs.

S midőn már ily bolondul határozottan tisztában volt pénzügyi viszonyaival, kezeit még mindég a lezajlott ügyek — sajnos — oly üres szinterén tartotta.

Az általam oly tisztelt olvasó most talán

azt gondolja, hogy Sárvári barátunk (vagy talán lehet egy ily szemtelenül kedves fickót mint Bandi is, nem barátunknak titulálni?) még mindig képes lesz kedvezően elintézni a pénzügyi válságot s esetleg összekotorászni valahonnét a zsebe mélységes fenekéről harminc fillért.

Mert a differencia csupán csak ennyi volt, hogy a kávéházba mehessen egy picololó kapucinerre, melyet igen sötétben szokott inni Bandi barátunk s mely ma kivételesen a vacsorája is lett volna.

Már ebből is láthatjuk, hogy szóban forgó barátunk csöppet sem volt könnyelmű s mikor nem volt pénze, nagyon szépen tudott volna takarékoskodni is.

(Igy még megérhetjük azt is, e tárca végén, hogy Bandi milliomos lesz s megint csak nehezen fog tudni összekotorászni harminc fillért a sok bankója közül.)

De Bandi biztos volt a dolgában s tisztában volt vele, hogy ilyen sokadikán még az Isten sem tehet vele csodát! de mint fölvilágosodott ember, tisztában volt azzal is, hogy manapság már nem is történnék ilyen csodák. Nem ám; különösen ő vele nem!

általában is, de különösen válságos pillanatokban nagy szüksége van mindenkinek, hogy a maga elé tüzött uton önállóan haladni tudjon.

Nagy hibája népünknek, hogy a tudatlanság mindég szegénynek tartja s irtózik attól, hogy ismereteit nyilvánosan pl. az ilyen előadások alkalmával is szaporítsa. Pedig ez a leghelytelenebb fölfogás. Igen; szegény a tudatlanság, de csak akkor, ha az illető egyén tudatosan irtózik levétközni az öt lenyűgözve tartó tudatlanságot, nem iparkodik fölszabadítani szellemét, hogy az a tőle telhető magasságig röppenhesen. Ez a tudatlanság elitélendő.

De nem úgy az, ki csak az elérkező alkalomra vágyik, hogy tudását acélozza, ismereteit fejlessze. Mert hiszen az ész egyformán adatott meg mindenkinek, éppen úgy, mint mindnyájunknak a két kéz, két láb. (Természetesen ide nem számítva a különböző rendellenességeket.) Egyiknek sem adatott több, vagy kevesebb. Csupán az a különbség az eszes és kevésbé eszes ember között, hogy míg az egyik fejlesztette tudását, gyarapította ismereteit, addig a másik vagy elmulasztotta azt, vagy pedig az alkalom nem adatott meg neki. Természetesen az utóbbi ok csak mentségére szolgálhat, míg az előbbiért elítélhető, vagy önmagát okolhatja.

Pedig mily szükséges napjainkban a tudás, a szellem, az intelligencia. Ma már a praktikusabb pályákon sem nélkülözhető: az iparnál s a kereskedelemnél sem. Pedig fájdalmasan kell konstatálnunk, hogy a jobb állásokat itt is idegenekkel töltik be, ezzel is elismerve a külföldi iparosainak, kereskedőinek intelligenciáját s fajunknak szellem-

ben való hátramaradottságát eme pályákon. Azért a legradikálisabb eszközökkel oda kell hatnunk, hogy eme állásokat is magunknak tudjuk biztosítani.

Valóban csodálatos, szinte hihetetlen, hogy ez így van nálunk, hol a hivatali állásokban, ugy a közigazgatásnál, mint az államnál oly nagy képzettséget kívánnak meg a pályázóktól. Ez mind csak onnét van, melyet már többször voltunk kénytelenek hangoztatni: az álszemérem, mely az iskolázott ifjakat az ipari és kereskedelmi pályáktól elvonja.

S itt van a hiba. Mert azzal a szellemi tudással, azzal az intelligenciával, mellyel oly sokan igen alacsony állásokban, mint hivatalnokok nyomorognak, sokkal nagyobb hasznára lehetnek volna a társadalomnak, ugyszintén iparunknak is, mely a továbbfejlesztést természetesen csakis az ilyen céllal tisztában levő, szellemileg képzetebb iparosok tudják előbbre vinni.

Ezért igen kívánatos, hogy az ismeretterjesztő előadások a kellő pártfogásban részesítsenek s a tanulni vágyó közönség tömeges részvételével honorálja a nemes intencióju fáradozó munkálkodását.

K. C.

A magyar mezőgazdaság és a Balkán szerződések.

A magyar politikai élet látóhatárán belül teljes a fölfordulás. Mi lesz; hogyan lesz? mit hoz a jövő? kérdései igitják az aggódo magyart, mely kérdésekre adott feleletek ma a legkevésbé elégitik ki a magyar

mezőgazdaság legközvetlenebb érdekeit a — magyar gazdákat.

Az 1909-ik esztendő letünésével lejárt az 1908. évi felhatalmazási törvény hatálya és végleg megszűnt a lehetőség annak, hogy a magyar kormány alkotmányos jogára való hivatkozással, külkereskedelmi szerződéseket köthessen és azokat csak egy napra szóló érvénnyel is, rendeleti uton életbe léptethesse. A volt kormány alkotmányos érdekét dicséri, hogy a Wien-ből jövő negatások dacára e jogával nem élt, mert hiszen a felhatalmazási törvény félre nem magyarázható szavaiból kétségtelen, hogy 1909. december 31-én túl terjedő érvénnyel alkotmányosan ugy sem rendelkezhetett volna. Arra pedig sem Darányi, sem a kormány többi tagjai nem voltak kaphatók, hogy az utolsó pillanatban életbe léptessenek és január elsején túl azután nyílt törvénysértés árán fentartsanak egy olyan külkereskedelmi szerződést, amelynek megkötésébe a magyar mezőgazdaság magasabb politikai szempontokból belenyugodott ugyan de amelynek életbe léptetését viszon teljes joggal követelte mindaddig elhalasztani, míg a többi Balkán államokkal folytatandó tárgyalások a Balkán szerződések érdekében éppen és jóformán kizárólag a magyar mezőgazdaság által hozandó áldozatok teljes mértékéről áttekinthető tiszta képet nem teremtenek.

Már az 1909. június 6-iki országos gyzdaggyűlés ily értelmű állásfoglalásra hiva fel a képviselőházat, azóta pedig az osztrák birodalmi tanács összkontingens megszabása nélkül felhatalmazást adott az osztrák kormánynak nem csupán szerződéses tárgyalások folytatására, hanem a létesítendő meg-

De most már időszerűnek tartom bevallani, hogy Sárvári Bandi miért nem mutatott hajlandóságot kezeinek a zsebéből való eltávolítására iránt.

Ennek pedig a hőmérő volna a hivatott megmondhatója, ha ugyan ilyen fölösleges butor darab, vagy fényűzési cikk — vegye ki-ki: minek akarja — akadna Bandi szobájában, hát holtbizonyos, hogy az a fagyponthoz közeledne. De mivel hogy hőmérője, vagy igazabban szólva, hidegmérője nem volt, hát így kénytelen volt egyedül megállapítani a rideg valóságot, hogy szobája olyannyira barátságatlanul hideg, hogy egyes elkenyézettetek egyének már dermesztőnek minősítenék.

Pedig már a tüzelőből is kifogyott, amennyiben a ruhaszekrény hátulját még tegnapelőtt, az ágydeszkákat pedig tegnap fűtötte föl. Tehát így semmi remény arra, hogy ma este még idehaza jól találja magát. Tehát így mi sem vehetjük rossz néven, ha ilyenkor még a legszolidabb ifju is egy barátságosabb hely után vágódik; természetesen azt, a kávéházba.

Igazán sok ember nem tudja, nem ismeri

nem méltányolja a kávéházak valódi becsét. A legközönyösebben haladnak el mellette, figyelemre sem méltatják. Pedig bárki mit mond, van olyan humánus intézmény, mint bármely más éjjeli menedékhely.

Hiába fakadnak ki ellenök a lapok hasábos cikkeiben, hogy így, meg amúgy, sok a kávéház. A kávéház nem sok, ezt komolyan nem lehet állítani. Tekintsünk csak be bármelyikbe is hogy nincs-e telve. És gondolom, hogy csak azok agítálnak ellenök, kik tekintélyes summákkal tartozhatnak a fizető pincéreknek, vagy a kávéosoknak.

Mert a kávé az mindég szivesebb ember, mint a papa, vagy a nagybácsi. Erről nem szándékozom bővebb fejtegetésekre bocsátkozni, hiszen ezt mindenki fogja tudni kinek nagybácsija és törzskávéháza van. Az onnét is láthatta, hogy a kávé mindég megszánta a szegény fiu pénznelküliségét s ő szívesen adott akkor, amidőn már a nagybácsi is ridegen zárkózott és kereken kijelentette: vége legyen az örökös pum-polásnak!

De ne feledkezzünk meg Sárváry barátunkról, kit még mindég a fűtetlen szobá-

ban hagyunk föl és alá sétálgatni, miközben mi a fényesen világított, kellemesen fűtött kávéházban csatangolunk.

Ha most egy orvost vinnénk magunkkal, hogy megvizsgáltsáink őt, hogy ugyan nem-e történt valami baja a fűtetlen szobában, hát az bizonyára nevetve mondaná ki a dignóvizit: a páciensnek kutya baja de a zsebe, az tuberkolózisban szenved!

De Bandink, az őt oly kellemetlenül érintő pénzügyi válság megoldhatatlansága dacára is fogta kalapját s egy foggpiszkálót, mely egyik barátjának névnapja alkalmából adott vacsora egyetlen emlékeztetője, melynek már az idő gyanus, szürke szint kölcsönzött.

Ezt szoritotta fogai közé, míg emlékei az akkori oly olcsó, de annál kitünőbb vacsorára terelődtek, gyomra pedig hangosan kezdett tiltakozni az ellen, hogy őt gazdája csak a multak emlékeivel táplálja s ugy indult a kávéházba, hol a kékes szürke szennyes füst különös misztikus fától módjára lebeg s csak akkor libben föl előtünk a valóság, midőn az ajtó nyílik s a beható friss levegő erőt vesz a terjengős

állapodásoknak rendeleti úton való életbe-
léptetésére is, a helyzet tehát a magyar
mezőgazdaság érdekeire azóta csak roz-
szabodott.

Aligha szorul ugyanis bizonyításra, hogy
az osztrák állattenyésztés Ausztria hússzük-
ségétél belátható időközön belül nem lesz
képes fedezni, tehát Ausztria húsbevételre
szorul. Hogy ezt a szükséges húskontin-
genst tőlünk vagy a Balkán államokból
kapja-e az osztrák piac, az legfeljebb mi-
nőség és közegészségi szempontból tesz
külömböséget a Lajtán túl, nálunk ellenben
nagyon is fontos zsebünkbe vágó kérdés.
Ha már most az osztrák állattenyésztés, a
mely pedig a Balkán szerződések folytán
alig károsodik, igen tekintélyes kárpótláshoz
jut, akkor a magyar állattenyésztés s álta-
lában a mezőgazdaság nemcsak megérdemli,
de joggal követelheti — minden külkeres-
kedelmi szerződésre való tekintet nélkül, —
annak a régi és immár törvényben is biz-
tosított kívánságnak haladéktalan teljesítését,
hogy egyrészt az állandó tenyészállatvásár-
telep sürgősen megalkottassék, másrészt
pedig, hogy állattenyésztésünk és állatér-
tesítésünk fejlesztésére a törvényhozás leg-
alább is ugyanolyan mérvű áldozatokat
hozzon, mint amennyit ugyanazon célra
Ausztria szánt.

Erre a támogatásra a magyar állattenyész-
tésügynek joga és szüksége van, tehát meg-
kell azt neki adni, még a Balkán szerződé-
sekre való tekintet nélkül is. Ezekre vonat-
kozólag pedig, talán felesleges is ismétl-
getni, — az alkotmányos módon való élet-
beléptetést tekinti a magyar gazdaközönség
Conditio sine qua non-nak.

A román képviselői kamara és szenátus

füstpályán s hirtelen ketté hasítja azt. De
ez csak egy pillanatig tart. Később már
megint csak az előbbi különös, zsvájgő
atmoszférában érezzük magunkat.

Bandi éppen azok közül való volt, kik
ebben a kávéházi miliőben egy nekik ide-
gen misztikumot láttak, melyben azért na-
gyon is otthonosan érezték magukat. S kü-
lönösen Bandi. Tetszett neki az embereknek
a füsttől homályos, bizonytalan körvonala,
a főhelyen emelkedő fejedelmi trónra emlé-
keztető emelvény, hol a különböző színű s
alaku füvek között egy ennyivalon bájos
teremtés fogadta a Bandihoz hasonlók hó-
dolatát s egy-egy öletet, elcsépelet viccet
olyan szívből jött kacagással jutalmazott,
hogy az illető maga is elcsodálkozhatott,
hogy ugyan hogy is tud ő most oly szel-
lemes lenni.

Talán innét az a nagy bátorság is, mely-
vel Bandi barátunk arról a fényesen sikerült
vacsoráról kezd beszélni, honnét az *imént*
jött. (Lévé az idő már ugy éjféltájban.)

Meg kell hagyni, Bandi barátunknak olyan
fantáziája van, hogy egy írónak is becsüle-
tére válna, mert oly szívesen tudja lefesteni
a nagy vacsora minden mozzanatát, a za-

immár elfogadta a megkötött kereskedelmi
szerződést, melynek életbeléptetésére az
osztrák kormányt a felhatalmazási törvény
1 §-a feljogosítja, így tehát a szerződés
sorsa teljesen a magyar törvényhozás kezé-
ben volna. Kétségtelen, hogy az új magyar
kormányt így legelső dolga az, hogy a
román szerződés beczikkelyezését kérje,
melyet a helyzet és az előzmények tisztá-
zása mellett vállalhat ugyan a magyar tör-
vényhozás, de természetesen csak külön
törvényhozási aktus útján, a mit egyébként
valamennyi Balkán szerződést illetőleg egyen-
ként megkövetelhetünk.

Ha pedig bekövetkeznék az, hogy holmi
abszolútisztikus kísérlet történne a Balkán-
szerződéseknek, elsősorban a román és
szerb (!) szerződéseknek parlamentünk meg-
kerülésével, rendeleti úton a közel jövőben
való életbeléptetésére, ezen alkotmánytíprő
kísérletet a magyar gazdaközönség a leg-
nagyobb megvetéssel utasítaná vissza, mint
olyat, melyet a magyar mezőgazdaság iránt
érdeklődéssel viseltető tisztességes és pa-
lamentáris kormánytól el sem várhatott.

HIREK.

— **Vadászat.** Mult hó 26-án Kistapolcsány-
ban József főherceg nagy vadászatot rendezett
Részlet vettek: Festestich, Eszterházy és
Úrkülgilénband grófok, báró Révay Simon,
Keltz Gyula cs. és kir. kamarás és Libits
udvari tanácsos.

— **Szép cselekedet.** Kern testvérek jó
hímévének örvendő fűszer és vaskereskedő
czég az ujévi ajándékok megváltása fejében

matos, tüzes borokat, a finom szivarokat;
a Scherry Brandy ize — mint mondja —
még mindég a szájában van.

Mindet a fiuk, az asztaltársak a lelke-
sütségtől csillogó szemekkel hallgatják
mindaddig, míg az ilyen vacsora utáni han-
gulat fogja el őket is és kedvet kapnak
egy parázs pezsgőzésre, egy kis murira s
később már az füvek sulya nehezedik a
márványszitalra. Bandi persze nem hozat,
mert hiszen ő már eléggé kivette részét
belőle a vacsorán. De azért a fiuk csak
erősen kinálgatják és a szíves kinálásnak
ki tudna ellent állani? És midőn odakünn
a rózsás hajnal botongatni kezdi szűzies
szárnyát s az utcán megjelenik a *lámpa-
gyújtogató*, hogy eloltsa a lángokat s ide-
bent a kávéházban a pincérek s a kasszi-
ros kisasszony szeméire az álom ólom su-
lya nehezedik s csak nagy erőlködésnek árán
tudják azt nyitva tartani, a vig társaság ci-
helődni kezd, — miből áll most a rózsás-
hangulatu Bandi barátunknak négy médiát,
két lágytojást és egy piccolókapucintert is
bemondani a murizók *cechjébe*.

100 koronát adományozott a Stefánia-Árva-
háznak. Az elnökség ez uton is mond
köszönetet.

— **Baleset vagy öngyilkosság.** Kiss András
68 éves vámosladányi lakost folyó hó 3-án
egy kútban holtan találták. A kútnak sem-
minémü kerítése nincs, tehát így kétséges
megállapítani, hogy szerencsétlenség történt
e, vagy pedig öngyilkosság, annál is inkább,
mert a hullát talpon állva lették, orrán és
karján csekély halmozással.

— **Késelés.** Decz. hó 22-én Csata köz-
ségben Kovács János, Bajkai Andrást zseb-
késével életveszélyesen megszurta. Tettest
a csendőrség letartóztatta és a helybeli kir.
járásbírósnak átadta.

— **Színészet.** A Dombay művészpár a
a jövőhét elején megkezdí színlelőadásainak
sorozatát a Bási-utcában lévő Wertheimer-
féle ház földszinti termében. Az országon
ismert művészpár magas színvonalon álló
előadásait melegen ajánljuk műpártoló kö-
zönségünk figyelmébe.

— **Szerencsétlenség a jégpályán.** Könnyen
végzetessé válható szerencsétlenség történt
vasárnap d. u. a jégpályán, mert egy helyen
beszakadt a jég a korcsolyázók alatt s így
igen sokan voltak kénytelenek akaraton
kívül is hideg fürdőt venni, mi pedig ilyen-
kor télen nem éppen ajánlatos, mert követ-
kezménye lehet esetleg egy tüdőgyulladás.
Legrosszabbul járt Bogó János vasuti moz-
donyvezető neje, kinek mentésére a kis
lánya is odaszaladt, de vesztére, mert ő is
belesett a vízbe. Azonkívül egy fiatalember
Spitzer László is, ki szintén a mentésnél
akart segédkezet nyújtani; azonban a jó-
akarók közül többen is pórul jártak. De végre
Bogónának és a többieknek is sikerült a
vízből kijönniök és az akkorára odaérkezett
bérkocsin haza hajlattak. Ime egy figyelmez-
tetés, hogy az elővigyázatról még sem sza-
bad egészen megfeledeknünk, mielőtt kor-
csolyánkon keresztül siklanánk a jégpályán.

— **Osztrák bojkott magyar gyufa ellen.**
Az „Ostrauer Zeitung“ a minap „Vorsicht
beim Zündhölchen-Einkauf“ cím alatt izgat
a magyarországi beszercebányai „Nap“
gyújtó ellen, mely „Zonnensönder“ név
alatt az osztrák tőzsdébe kerül eladásra.
Azt írja a nevezett lap, hogy a haszon ö-
ven százeléket a magyarországi németiség
leigazására alakult egylet céljaira fordítják
és figyelmezteti a németeket, hogy bünt kö-
vetnek el, ha saját ellenségeiktől gyufát vá-
sárolnak. Ily ürügy alatt kellene nálunk is
bojkottálni az osztrák ipar silány cikkeit.

— **A színészek nyomora Balassagyarmaton.**
(Az egyik balassagyarmati lapból vesszük
át az alábbiakat, mivel Péternek mondják,
azért Pál is érthet belőle.) Ha valami rípa-
cs banda járna Nógrádvármegye székhelyén és
üres padok előtt kornyikálna, egy szavunk
sem lehetne, bárha közönségünk nagy ré-
szének izlése inkább a cirkuszt, mozt, ka-
baretet stb. többé-kevésbé izgató dolgo-

kat szereti. — De ha egy jobb sorsra érdemes szintársulatnak, mint Szabadhegyi Aladár, kell Balassagyarmat falai között éhezni, — elkeseredetten fogjuk a tollat, hogy konstatáljuk, miszerint Nógrádvarmegye székhelye csak külsőleg fejlődik, változásban azonban a régi, sőt még annál is rosszabb, mert nem előre, hanem rákmódra visszafelé halad a — — — sötétségbe.

Ezt a bucsuztatót Szabadhegyi mondhatná, de mivel nem mondja, helyette mi örökítjük meg.

— **Az új áruhátszabás.** Amint már bizonyára a napilapokból értesültek olvasóink, a m. kir. államvasutak 1910. év első napjától kezdve új áruhátszabásokat léptetett életbe. Mielőtt tovább mennénk, megjegyezzük, hogy tisztán csak áruhátszabásról van szó, a személyek díjszabásának megdrágításáról hangoztatott hírek légből kapottak. Az áruhátszabás ismertetése meghaladja lapunk keretét, azonban a díjszabásnak egy igen előnyös rendelkezését ismertetjük. Ugyanis január 1-től szállítóvevények lépnek életbe oly szállítmányok részére, melyek a mérsékelt gyorsárú közé osztályozottak: ilyenek a gyorsan romlandó tárgyak: friss hús, zöldség, kenyér, kalács stb. Ezen újabb szállítási mód igen előnyös, mivel nem kell fuvarlevelet kiállítani, hanem oly eljárás követik, mint a podgyászok feladásánál. Fontos és a vasut feltétlenül megköveteli azt, hogy az ily módon feladandó csomagokon a címzett teljes címe alkalmaztassék. A teljes cím közvetlen a csomagra írandó, mivel a csomagra ragasztott papírlap kezelés közben lehorzsolódik és a rendeltetési helyre érkezése kockázatos. Szállítóvevényvel feladandó áruk csak a hivatalosan közzétett raktári árakban vétetnek fel és ép úgy, mint más áruk, a raktárakban mérlegelgetnek. Ezen áruk megérkezése a gyorsárú értesítésének módozata szerint történik. A szállítási díjak mindig a feladás-kor fizetendők.

— **A házalók ellen** sok panasz merült fel már a mi kereskedőink részéről is, mert azok különösen a heti és országos vásár alkalmával, nem épen kifogástalan üzletelveik folytán tetemesen károsították a helyi, adót fizető kereskedőket. Az iparhatóságunk eddig nem állott módjában a panaszok orvoslása. A keres. miniszternek Szászváros iparhatóságához intézett 38045—1909 sz. határozata értelmében: „azon házalókat akiknek könyvéből kitűnik, hogy házról-házjárás mellőzésével tisztán vásárlólagásra szorítóknak, mindenkor jogában áll a hatóságoknak a kirakodásban megakadályozni és őket a vásártérrel eltávolítani.“ A rendelet idézett része alapján most már legalább a nem házaló házalók ellen lesznek kereskedőink érdekei megvédhetők, ha Léva város rendőrkapitányi hivatala a miniszter rendelkezésének következetes és szigorú eljárásával érvényt szerez.

— **A magyar nyelv kiűzése Korponáról.** A korponai pánszlávok már annyira mennek arcátlanságokban, hogy a város legutóbbi képviselőtestületi ülésén az egyik „városatyó“ sem többet, sem kevesebbet indítványozott, minthogy a polgármester a közgyűléseket ezentúl tótul vezesse. Hogy ezt a félszű tótot nem dobták ki azonnal a közgyűlési teremből, elég bizonyítéka annak, hogy ott a tótok voltak többségben, a kisebbségben levő magyarok pedig a legenyhébb kifejezéssel élve: „gyengék“.

— **Öngyilkosság.** Szabó István 61 éves nagysallói lakost f. hó 2-án reggel a fél-szer alatt fölakasztva találták. Öngyilkosságának oka: rokonaiban való csalatkozás volt, mivel többféle ígéretüket nem tartották be.

— **Át nem adott vasuti jegyek.** Felületeségből, néha pusztán kedvtelésből eléggé gyakran fordul elő, sőt mondhatni, napirenden van, hogy az utasok ott, ahol leszálnak, a maguk jegyeit át nem adják. Ez természetesen a maga tömeges voltában, nagy akadálya az ellenőrzésnek. Így most a kereskedelmi miniszteriumban oly rendelkezés megalkotásán fáradoznak, amely az utazó közönség e hanyagságának elejét venné. A legújabbban várható miniszteri rendelkezés alapjául a német rendszert veszik, amely szerint a menetjegy be nem szolgáltatása, bárha azt nem is hasznosításból mulasztják is el, a büntetőtörvénykönyv értelmében okirateltulajdonítás vétsége, tehát büntetendő cselekmény.

— **Pályázat külföldi tanulmányuti ösztöndíjra.** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur ez évi 92721 számú leiretával 1907. évi február hó 6-án 8808 szám alatt kelt körrendeletre kapcsán értesíti a kamarát, hogy a pesti magyar kereskedelmi bank által 1892. évben alapított 30000 koronás külföldi tanulmányutakra szánt ösztöndíjnak rendelkezésre álló kamatai, vagyis összesen 2700 korona, ezuttal felerészben vagyis 1350 korona összegben kereskedelmi akadémiát, vagy felső kereskedelmi iskolát kiváló eredménnyel végzett egyén részére, felerészben pedig ugyancsak 1350 korona összegben felső ipariskolát kiváló eredménnyel végzett egyén részére adandó ki. A kellően felszerelt folyamodványok a kamarához 1910. évi január hó 15-ig nyújtandók be. Bővebb felvilágosítás a kamaránál nyerhető.

— **Milyen lesz a jövő esztendő?** Mme de Thebes, a párisi pythia, a jövő esztendőre is sok mindent jósolt. Szerinte: az 1910-iki esztendő a tűznek jelében fog állani. A nap heve szokatlan erővel fog termelni. A kereskedelem fölébe irányuló tendenciója nagyon erős lesz. A tavasz hideg, száraz lesz, de az őszi meleg és édes bort fog termelni. A középeurópai tengerpartokat borzalmas viharok látogatják meg. Óriási erdőégés lesz egy nagy város közelében. A

bányászat nevezetes haladást fog tenni, a pénzpiacon nagy aranspekulációk lesznek. A divat megváltozik. (Ez az egy feltétlenül bizonyos.) A nagy kalapok és nagy frizurák eltűnnek. Az utcán a lakajok ó-divatú libériában fognak parádézni. A léghajózás tovább is fog fejlődni (alkalmasint ez is igaz lesz.) Északamerikában hatalmas tengerzrűgések nagy pusztításokat fognak tenni. Oroszországban és Belgiumban nevezetes változások lesznek aviszonyokban. A Balkán nyugtalankodni fog s bizonytalanság fog uralkodni (ez is könnyen bekövetkezhetik.) Szóval, — mondja Thebes asszony éktelen nagy éleslátással — a népek kölcsönös közeledésében s a békeformulák keresésében nagy lesz a haladás az 1910-iki esztendőben.

Jó vicc? Még az az előnye, hogy meg is történt ez a mulatságos eset. Nyitrai Antal vágsellyei legénygel odahaza nem bántak jól. Elhagyta otthonát, búcsút mondott férfi ruháinak, szoknyába bújt és így állt be Gizi név alatt egy Komárom újárósi kantinoshoz. A nyalka huszárok hamarosan szemét vetettek reá. Gizi azonban túl szemérmes volt később azonban kitudódott ennek is az oka, Gizi egyszerűen legény volt. A rendőrség azután helyregazította a dolgot.

— **Megjelent Kecskeméten a „Szőlőszeti és Borászati Lap Naptára“ 1910. évre új, dús, tárgyilagos, érdekes, változatos és értékes szákcikkkel.** — Ára 1 korona. Az egy korona ár előleges beküldése mellett megrendelhető szerzőnél: Maurer János, Kecskemét, Minden szőlősgazda olvasson Szőlőszeti Naptárt mely tanít és útbaigazít a szőlő egyes munkálatainak helyes keresztülvitelére, miáltal a jövedelem gyarapodik.

Vegyészeti iparunk újabb sikerei. Örömmel értesülünk a Kabina szappangyár r. t. ama sikereiről, melyet legújabbban, kitűnő minőségű vegytisztító Viaszszinszappan néven forgalomba hozott gyártmányának bevezetésével ért el. Kompetens tényezők egybehangzó nyilatkozata szerint e szappan hivatva van az összes külföldi gyártmányok kiszorítására. A Kabina féle Viaszszinszappant a t. vásárló közönségnek és olvasóinknak b. figyelmébe ajánljuk.

— **30 év ünneplése.** A Kecskeméten megjelenő „Szőlőszeti és Borászati Lap“ ez év végével tölti be fennállásának harmincadik évét. A lapot 1880-ban Maurer János, jelenleg is szerkesztő-kiadója indította meg. Eleinte szerény körülmények közt, mint havi két alkalommal megjelenő lap szerepelt, de azóta folyton izmosodva, 1896. óta már mint hetilap szolgálja hazánk szőlőszetének igaz ügyét szakértelemmel, ügyszeretettel s odaadó buzgósággal.

Ritka kitartással és buzgalommal igyekezett Maurer János, a lap megalapítója és szerkesztője, hogy a szőlő- és bortermelő közönség szakbeli tudását fejlessze s hazánk szőlőművelését azon magas fokra emelje, melyen ma áll.

Amidőn a phylloxera-korszakban termelőink tanácstalanul keseregtek vagyonuk

romlásán, akkor a „Szőlőszeti és Borászati Lap” erélyes kitarására buzdítva, megadta az utbai gazdákat a vésszel való eredményes küzdésre és ma hazánk szőlőszete ismét ott áll, hogy nemcsak saját fogyasztásunkat fedezheti, hanem főlegéből a külföldnek is ad.

Ebben a harcban az orosz-lánrészt a „Szőlőszeti és Borászati Lap”-tól elvitatni nem lehet, különösen ha tekintetbe vesszük, hogy ezt a nehéz harcot minden segély nélkül, saját erejéből küzdötte át.

Harminc év alatt számtalan magyar és német nyelven írt szőlőszeti szaklap tett kísérletet szárnyra kelni, de 1—2 év alatt mindannyija kénytelen volt meghátrálni az anyagiak miatt.

A harminc éves hosszú küzdelem után sem gondol még Maurer János a nyugalomra, oh nem! Nem teheti le, nem szabad letennie tollát, mert még sok elavult rossz szakással, veszedelmes tudatlansággal kell addig megküzdenie, míg hazánk szőlőszete oly magas fokra emelkedik, amint azt ő kívánja.

A szőlőszet terén sok újítás és találmány fűződik Maurer János nevéhez, melyet itt felsorolni nem is lehetne.

Most is nagy szükség van tehát Maurer János lapjára; de hát ki is vehetné át az ő örökét, ki is pótolhatná csak részben is szak tudását, szakmája iránt érzett nemes szenvedélyét és hangyaszorgalmát?

Midőn tehát eddigi működéséért teljes elismeréssel adózzunk, egyben kívánjuk, hogy erőben, egészségben, szellemi üdeségben még sokáig éljen Maurer János, hogy „Szőlőszeti és Borászati Lap”-jával, hasznos könyveivel édes hazánk szőlőművelését igazán virágzóvá tehesse.

— **Gyufa a gyermekközben.** Mult hó 27-én Gr. lökőn történt, hogy két fiú négy csomag gyufát vett az ottani fogyasztási szövetkezet felületében s azzal aztán játszódni kezdtek a kazlak tövében. A játék következménye az lett hogy Tóth Gergely és Tóth Dávid szalmakazaljai meggyulladtak és leégtek.

— **Vásári kimutatás.** A folyó év január hó 3-án Léván megtartott országos barom vásárra felhajtott szarvasmarha: 2537 drb. ló: 2326 drb., sertés: 190 drb., juh: 160 drb., kecske: 3 drb. Eladott pedig szarvasmarha: 548 drb., ló: 155 drb., sertés: 77 drb., juh: 36 drb., kecske: 1 drb.

Követeljük mindenütt

budafoki F. M. K. E. gyújtót!

A Sipiczky cukrászdában Piacz-tér, Mártonffy-utca 2. sz. (Friedmann házban.) lehet kapni a legfinomabb :: süteményeket, tortákat, desszerteket, bonbonokat, elsőrendű friss teasüteményeket, fagyalt, parfé, crém és minden a cukrászathoz tartozó alkalmi cikkeket finom kivitelben és jutányos árban. Rendelések azonnal elkészítetnek! Tiszta és pontos kiszolgálás!

Vegyesek.

— **Utcai kép New-Yorkból.** Ki ne hallot volna már a newyorki Broadwayről? A Broadway tengernyi népének hullámzó sokasága között minden utcatorlatnál áll egy-egy utcai árus. Kis asztalkája egy rudra vagy a derekára van erősítve. Tele van mindenféle apró amerikai udonsággal, apróságokkal. Egy jóképű fiatal yenki áll asztalkája előtt a Broadway és Wall-Street sarkán; asztala tele van apró orvoságos üvegekkel. Minden palack megtöltve ledugaszolva. Ára öt cent. Rekedtség ellen való.

— **Urak! Barátaim!** A kezembe levő flaskó a világon a legjobb szer a rekedtség ellen egy pillanat alatt gyógyítja a legmakacsabb rekedtséget is! — kiálltja a legiszonyubb rekedt hangon.

Roppant kacagás kíséri szavait.

— **Gazember!** — szól valaki a tömegből — hát miért nem iszol a gyógyszerből?

Ugy látszik csak erre várt a yenki, mert élénk figyelem közepette fenekéig üríti ki flaskóját; azután pedig a legtisztább csengő hangon kínálja árúját. A trükk bevált, pár pillanat alatt eladta valamennyi flaskóját. A flaskóban a maga bevallása szerint közönséges megcukrozott tenger viz volt.

— **A hold geológiája.** Évezred óta éneklék a költők, hogy a hold ezüstből van, az újabb időkben pedig az asztronomusok komolyan szeretnék tudni, hogy mi is a hold tulajdonképeni anyaga? A potsdami csillagda két tanára, Viltng és Scheiner, a modern tudomány eszközeivel felszerelve, éveken át komoly kutatás tárgyává tették e kérdést. Hosszas kutatásaik eredményeül azt szűrték le, hogy a hold felületét vulkanikus hamu fedi és teleszkóppal megfigyelhető a hold felülete fölött az uszó por repülése. Azok a mélyedések pedig, miket eddig csatornáknak tartottak a tudósok, nem mások, mint vulkanikus erő hatása alatt történt óriási repedések. Ez a vizsgálat persze még csak a kezdete egy hoszu, évtizedekre kinyúló asztronómiai tanulmánynak, míg a hold geológiája a föltevés helyett a tudomány pozitívumáról meg lesz állapítható. Addig higgyük el a költőknek, hogy valóban ezüst a hold és szerelemtől rezegnek ezüstös sugara.

A szerkesztésért a lapkiadótulajdonos felelős.

— **Betörés.** A folyó év és hó 3-ikáról 4-ikére virradó éjjelen özv. Dombay Lajosné kákai szállóhajléka, valamint Mosonyi Sándor nixpróti szállóhajléka feltörve találtatott. A bejelentés után a rendőrség a nyomozást megejtette s megállapította, hogy mindkét helyen a betörést egy és ugyanazon személyek követték el, de csak kisebb kárt okoztak, annyiban csak bort ittak, de el nem vittek. A tettesek kézre kerítésére a rendőrség a legszeleesebb körü nyomozást folytatja.

— **Anyakönyvi bejegyzések.** *Születések.* Hribik Ferencz Szabó Ilona; Elemér Géza; Vanek János Czingel Mária; Katalin Klára; Pintér Géza Bella Julanna; Ilona Julianna. *Halálozás:* Szabó Ilona 20 éves Tüdőgümőkór. Biró Józsefné Sulva Mária 30 éves Tüdőgümőkór. Szabó János 46 éves Nyelvrák. Özv. Frasch Sándor 65 éves Tüdőlegdaganat.

Nyiltér*)

T. Stern Lajos „rőfös” kereskedő úrnak!

Önt a kereskedők bojkottálták és kartársnak nem ismerik el, a „Léval Kereskedő Ifjak Társulata” kötelékéből kizárta. Hogy miért? Több rendbeli becsület szőszegés, az egyesület tekintélyén csorbát ejteni stb. stb. azt hiszem elég indok volt, sőt ürügy lett volna azt az egyesületből kifolyólag a nyilvánosságra hozni. De ez mellőztetett!

És Ön még merészel egy erkölcsi testületet denuncziálással vádolni? Milyen adag arzátlanság és rosszakarat kell ilyesmihez!

Ezen vakmerő kijelentése készített engem arra, hogy azt a nyilvánosságra hozzam.

Rossz fényt vet ezen ügy Önré azért is, mert alig néhány hónap előtt, Ön is buzgó tagja volt, (persze mint alkalmazott) ezen egyesületnek, amelyet most denuncziálással vádolni merészel, és csak ennek segítségével kivont ki a záróra, persze akkor másképp gondolkodott, sőt talán jól is esett önnek a pihenés!

Ön sokra vitte röpke 4 hónap alatt, ez nem sikerül akárkinek, ha még olyan tehetős is volna mint Ön, bojkottálva a tekintélyesebb kereskedők által, egy erkölcsi testület kizárja kötelékéből, egyszerűen egy erkölcsi halott.

Gratulálok ezen sikereihez, csak folytassa, még sokra viheti!

Egy szaktárs.

(*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

(**) E szó rőfös alatt értd jámbor olvasó egy olyan kereskedést, ahol a becsületszót rőfszámra árusítják.

A n. é. közönség szíves pártfogását kéri, tisztelettel

SIPICZKY cukrász.

Aki . . . jó . . . szép . . . és . . . tiszta . . .
cukrász
árut . . .

akar lenni, azt csak **MEDVEEY**
BAJQS jó hírnevű cukrászdájában
 lehet beszerezni. Kossuth-téren,
 a Lévai Takarékpénztár házában.
 Rendelések félóra alatt készülnek.

! Használjunk !
KABINA-féle !
Viasz
szinszappant

Mosáshoz a legjobb, legtakarékosabb;
 egyszeri átdörzsölése ezzel, felér más
 szappannal való 3-szoros átdörzsöléssel.

Tisztaságért szavatosság!

Kiváló jó minőségű
 asztali pecsenye és vörös

PALACK BOROK

igen jutányos áron
 kaphatók

Bödy Bipótnál Léván

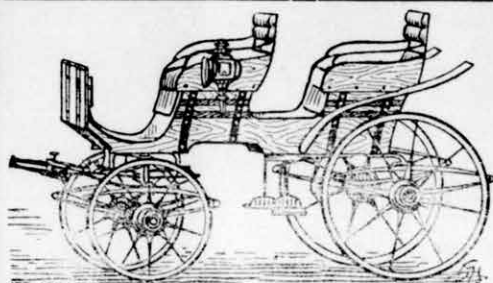
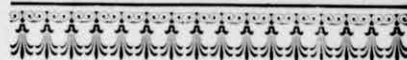
bor és sörnagykereskedés.

Előkelő lakomák lözését a leg-
 magasabb igényeknek megfele-
 lően elvállalja, vidékre is, ::

Huszágh Adolf

gépgyári vendéglős, szakács és cuk-
 rász, Vihnyefüredő Baramegye. Főzőtan-
 folyam urleányok részére június 15-től
 szeptember 15-ig.

Motorerőre berendezett

kocsigyár!!

Györgyi Bajos ajánlja tulhalmozott
 izléses kocsik és
 lószerszám raktárait, valamint utazó bőrön-
 dök és bőr-díszmunkák. ■ **Használtkocsik előnyös árban**
 ■ javíttatnak vagy becséreltetnek! ■

Knapp Dávid Léva, mezőgazdasági- és varrógépek raktára.

Van szerencsém nagyér-
 demű közönség szives tudó-
 mására adni, hogy
 mezőgazdasági gép-
 . . . raktárimat . . .
 kibővittem

tej- és vaj
 gazdasági
 gépekkel

és ezen gépekben a leg-
 elsőrendű

ALFA SEPARATOR R. T.
 budapesti cég
 képviselőtét bírom.

Raktáron állandóan láthatók.

Felhívom a tisztelt gazda-
 közönség figyelmét a köze-
 ledő cséplési idény alkalmá-
 val legjobb hazai gyártmányu

Hoffher és
Schrantz-féle

cséplőgépkere.

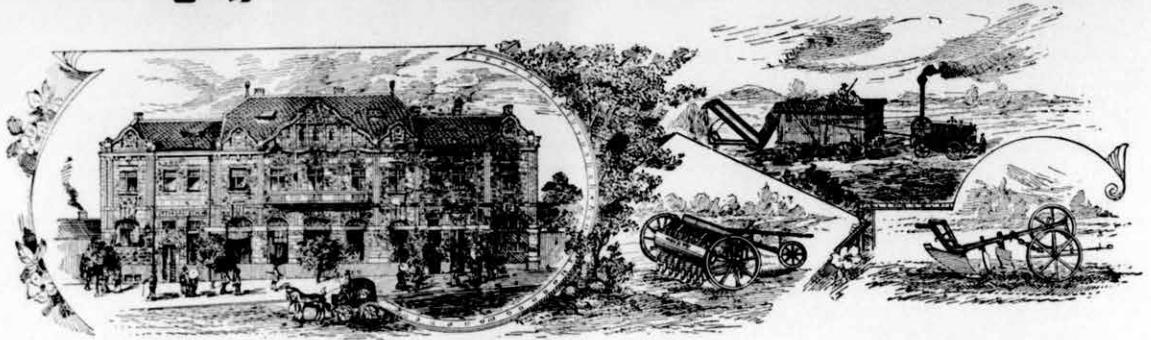
Ganz-féle

locomobilok

melyek raktáron
 állandóan üzemben
 láthatók.

Mezőgazdasági- és varrógépek legnagyobb raktára:

Knapp Dávidnál Léván.

Hoffner és Schrantz
Mayfarth Ph. és Tsa.
Mc. Cormick 華華華

gépeinek vezérképviselete.

Ganz-féle motórok
állandóan üzemben
láthatók. 華華華華

Műkölapos jégszekrények. ———— Világhírű lánczoskutak.

Községi és kerti fecskendők.

Schulcz Ignác

papirüzletében

a legizlésebb és legújabb

levélpapírok érkeztek.

naponta ujdonság

képeslapokban

Szivarkahüvelyek!

100 darab 20 fillér.

Interurbán telefon sz. 24.

KOHN NATHAN

ZSARNÓCZA.

Modern lakberendezések

—• készítője. —•

Megbízható bevásárlási forrás.

Levélbeni megkeresésre mintákkal
személyesen teszem tiszteletmet.

WEISZ SIMON

NÓRINBERGI- ÉS ROVIDÁKY NAGYKERESKEDÉSE

LÉVA, PETŐFI-UTCA.

Dús választéku raktárt tart

fa ércz koporsókból

koszorúk és az

összes temetkezési cziikekből.

STEINER JÓZSEF

kárpitos-, díszítő és butorkereskedő

LÉVÁN, Petőfi-utca 13. szám.

Kárpitos és díszítő munkák a legújabb kor követelményei szerint a leggyorsabb idő alatt pontosan készülnek.

Saját asztalos műhelyemben a legmodernebb lakberendezéseket készítek. Helyben, hívásra házhoz megyek!

